

บทเรียนจากเตาอบ ความพยายามอยู่ที่ไหน

How to Motivate Yourself

แสงอรุณ พูนพิพัฒธนศรี
นักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

[9,800] สมเจตน์คิดทบทวน หลังกลับจากงานเลี้ยงรุ่น...ที่ปีนี้มีเพื่อน 2-3 คน จากไปกะทันหันก่อนวัยอันควร เวลาช่างผ่านไปรวดเร็ว เหลือเวลาอยู่บนโลกใบนี้เพียง 9,800 วัน ถ้าเรามีอายุขัย 80 ปี

ภาพในกล่องความทรงจำ...ค่อยๆ ผุดขึ้นมา แจ่มชัดขึ้นเรื่อยๆ

โชคดีของเด็กช่าง...จบปุ๊บ สามารถเข้าตลาดแรงงานได้ทันที สมัยนั้น BOI ส่งเสริมการลงทุนอย่างกว้างขวาง ส่งผลให้มีโรงงานเปิดใหม่จำนวนมาก

หนุ่มโรงงานร่างเพรียวลม ยืนปฏิบัติงานแข็งขันหน้าเตาอบยางขนาดใหญ่ สัมผัสได้ถึงไอร้อนที่มากระทบใบหน้า

เป็นโรงงานผลิตยางรถมอเตอร์ไซด์ ที่เพิ่งมาเปิดฐานการผลิตครั้งแรกในประเทศไทย ที่นิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ สมเจตน์ และเพื่อนที่เข้าพร้อมกัน เป็นพนักงานรุ่นบุกเบิก ถูกส่งไปฝึกงานกับบริษัทแม่ที่ไต้หวันเกือบ 3 เดือน ครั้งแรกที่สมเจตน์จากบ้านไปไกล

สมเจตน์สวมบทบาท...หนุ่มโรงงานได้สักระยะ สัญชาติญาณบอกได้ว่า งานที่มุทำอยู่นั้น มันไม่เหมาะกับสรีระของสมเจตน์โดนความร้อนมากๆ เกิดอาการเพลีย หมดแรงดื้อๆ

สุดท้ายต้องหางานใหม่ !!!

ดวงคงถูกโฉลกกับบริษัทต่างชาติ คราวนี้เป็นบริษัทขายเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์สุขอนามัย และทำความสะอาด มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ต้องเริ่มต้นเรียนรู้ใหม่ สมเจตน์ตัดสินใจอยู่นาน เพราะเป็นงานคนละสายกับที่เรียนมา

บริษัทรับเราทำงาน เขาคงพอจะเห็นแววอะไรบางอย่างในตัวเรา

เข้าไปแล้วคงมีรุ่นพี่ให้ถามไถ่ มีระบบการสอนงาน มีการเทรน

อืมม!!! ไม่ผ่านทดลองงานก็แค่หางานใหม่...เท่านั้นเอง ไม่มีอะไรเสียหาย

ด้วยทัศนคติ Growth Mindset...ไม่ลองไม่รู้ อะไรที่ยังไม่รู้ย่อมเรียนรู้ได้ สมเจตน์จึงได้ร่วมงานกับบริษัท Kleanerson ปีนี้เข้าปีที่ 30 แล้ว นับเป็นบริษัทที่มีสวัสดิการดีบริษัทหนึ่ง

สมเจตน์ผ่านร้อนหนาวมาหลายยุคหลายสมัย มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย อาทิ การปรับโครงสร้างหน่วยงาน การลดขนาดองค์กร (Down Sizing) การร่วมทุนหรือควบรวมกิจการกับบริษัทยักษ์ใหญ่จากค่ายดังสลับปรับเปลี่ยนกันไป

ในเมื่อโมเดลธุรกิจไม่เวิร์ค ไม่ได้ Profit อย่างที่ตั้งเป้าหมายไว้ บริษัทก็ถูกขายออกไป บางครั้งการที่บริษัทใหญ่เข้ามาซื้อกิจการ ก็เพื่อตัดคู่แข่งกันเอง สมเจตน์อยู่กับความเปลี่ยนแปลงมาโดยตลอด ทำให้มีภูมิคุ้มกัน ไม่กลัวหรือหวั่นไหวเกินไปกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น

หลายปีก่อน บริษัทประสบกับการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ สมเจตน์ท้อห่อเหี่ยวเกือบหมดกำลังใจ+และคิดว่าตัวเองจะต้องถูกให้ออกจากงาน แต่ปรากฏว่า เขามีชื่อให้ไปต่อในเกมใหม่

จะด้วยความตั้งใจทำงานหรืออะไร สมเจตน์ไม่อาจรู้ได้ แต่เขาก็ยังทำงานเหมือนเดิมด้วยความตั้งใจ ซื่อตรง และเป็นที่ปรึกษาอย่างเป็นทางการ และไม่เป็นทางการกับเพื่อนร่วมงานกับน้องในทีม

แต่สิ่งหนึ่งที่เพิ่มเติมขึ้นมา คือ สมเจตน์ไม่ประมาท เขามักจะไปเที่ยวหาซื้อลูกชิ้นตามแหล่งต่างๆ มาทอด เพื่อสำรวจดูว่าเจ้าไหนอร่อยถูกปาก เผื่อตกงานจะได้ยึดอาชีพขายลูกชิ้น หรือไม่ก็ขายก๋วยเตี๋ยว

Upskill Reskill ที่มาแรงในยุคนี้ สมเจตน์เจอมาก่อนแล้วกับสถานการณ์ที่ต้องพัฒนาตัวเองอยู่เสมอ

จากหนุ่มโรงงานเฝ้าเตาอบในวันเริ่มต้นงาน สู่การเป็นพนักงานออฟฟิศ

2-3 เรื่องที่ต้องเร่งปรับ และพัฒนาเป็นการด่วน คือ การแต่งกายให้เหมาะสมกับลักษณะงาน พาหนะที่ใช้ในการทำงานต้องหาใหม่...ต้องลงขันดาวน์กันในหมู่พี่น้อง ภาษาอังกฤษที่เคยรู้แบบงูๆ ปลาๆ ต้อง Up Level หมั่นฝึกฝนให้แข็งแรง สามารถสื่อสารในระดับอ่านออกเขียนได้ สื่อสารกันให้ (พอ) เข้าใจ เพราะเมล์ เอกสาร รายงานต่างๆ ที่ใช้ทำงานส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษทั้งนั้น หากต้องการเติบโต มี Good Career Path ภาษาอังกฤษมีความจำเป็นกับความก้าวหน้ามาก เช่น ตำแหน่ง Country Manager หรือ Regional Manager เขาวางแผนศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีตั้งแต่เข้าทำงานใหม่ๆ เสาร์อาทิตย์...จัดสรรเวลาให้กับการร่ำเรียน

สมเจตน์ต้องเปลี่ยนโหมดจากการคุยกับเครื่องจักร... มาเป็นสื่อสาร และทำความเข้าใจผู้คน มีใจบริการแบบพลัสๆ เลยทีเดียว Service Mind ธรรมดาเอาไม่อยู่

ทักษะพื้นฐานที่สมเจตน์มีติดตัวมา คือ เป็นคนมีสัมพันธภาพดีกับผู้คน มีน้ำใจชอบช่วยเหลือ มี EQ ดี มีความรับผิดชอบ ไม่เก่งเทคโนโลยี ไม่ชอบอะไรที่ไฮเทค แต่ไม่รังเกียจที่จะเรียนรู้ ถ้าจำเป็นต่องาน

เมื่อโลกธุรกิจแข่งขันสูง บวกกับโลกเปลี่ยนแปลงเร็ว สถานการณ์ไม่แน่นอน ยากแก่การคาดเดา แผนระยะยาวใช้ไม่ค่อยได้ผล ต้องมีแผนสำรองหลายแผน

ทักษะพื้นฐานที่มี กลายเป็นทักษะพิเศษที่โดดเด่น เป็นเสมือนตัวช่วยขั้นเทพในการขับเคลื่อนงาน รวมถึงช่วยลดปัญหาอุปสรรคที่ไม่คาดคิดไปได้มาก

เมื่อบริษัทขยายงาน ฝ่าย HR รับคนที่มีดีกรีจากเมืองนอกเข้ามาร่วมงาน โดยจ่ายเงินเดือนในอัตราที่สูง มองว่าเก่งภาษาน่าจะทำงานดีด้วย ปรากฏว่าผลงานเป็นรองคนเก่า มันไม่ใช่ความผิดของเขาที่ได้รับค่าตอบแทนมากกว่า แต่ก็ทำให้คนเก่ารู้สึกไม่พอใจ เหมือนถูกมองข้าม สร้างความแตกแยก...บาดหมางกันโดยไม่รู้ตัว

การรู้จักปรับตัว และอยู่ให้ได้...อยู่ให้เป็นอย่างมีศิลปะ กับความเปลี่ยนแปลงที่มาในรูปต่างๆ เป็นสิ่งสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรมองค์กร เพื่อนร่วมงาน เจ้านายต่างชาติ การเมืองในองค์กร ค่านิยมที่ฝังลึก “ผลของงานอยู่ที่คนของใคร”

ช่วง3ปีหลังมานี้การเมืองในองค์กรทวีความรุนแรงสมเจตน์ต้องอดทน และปรับวิถีการทำงาน บางครั้งการสนองหัวหน้า/นาย สวนทางกับการตอบโจทย์ลูกค้า ทำให้ต้องทำงาน Play Safe และ Protect ตัวเองอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทำงานดีแค่ไหน... ก็เสมอตัว แต่ถ้าพลาดขึ้นมา โดนหนักแน่ และอาจไม่รับเลี้ยง!!! สิ่งเหล่านี้สกัดกั้นศักยภาพ และความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานที่ยังมีอีกมาก

ถ้าย้อนเวลาไปได้ สมเจตน์วันนี้อยากบอกอะไรกับสมเจตน์ในวัย 30-40 ปี

“น้องเอ๋ย...เราควรออกจาก Comfort Zone เพื่อแสวงหาโอกาส และทางเลือกใหม่ๆ ในช่วงที่เหมาะสม”

แต่นั่นแหละ...ใครจะหยั่งรู้เหตุการณ์อนาคต

เขาคาดหวังจะได้เรียนรู้เทคนิคการจัดการงานจากผู้เป็นหัวหน้า แต่กลับมาเจอ Sales and Marketing Director ที่มีความสามารถบริหารงานบนกระดาษ ไม่เคยออกสำรวจพื้นที่หรือพบปะลูกค้าจริงจัง ฟังรายงานจากลูกน้องที่ชื่นชอบ รวมถึงขยันเข้าพบและสังสรรค์กับ GM

Application Expert Leader ตำแหน่งปัจจุบันของสมเจตน์ Gen. X ตอนปลาย เขาไต่เต้าจาก Technical Sales แม้ไม่ใช่ตำแหน่งใหญ่โต ไม่ได้เป็น Country Manger ตอนอายุ 30 แต่เป็นคนที่อยู่ด้วยมีความสุข มีน้ำใจกับคนรอบข้าง นั่นเป็นความสวยงามอย่างหนึ่งในชีวิต เขาเชื่อว่างานที่รับผิดชอบช่วยขับเคลื่อนภารกิจหลักองค์กร และรู้สึกภูมิใจในตนเอง...ที่มาถึงวันนี้ได้ในแบบของตัวเอง

ท่ามกลางมรสุมในองค์กรที่เขาต้องก้าวผ่าน ควบคู่ไปกับการทำหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัว ความกดดันผ่อนคลายลงไปมาก เมื่อลูกชายคนโตเรียนจบ และได้ทำงานที่ชอบ เป้าหมายถัดไป คือ ลูกสาวคนเล็กที่กำลังเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัยอีกในไม่ช้า

ไม่มีอะไรได้มาฟรีๆ มันต้องแลกมาด้วยหยาดเหงื่อ+++

ความมุ่งมั่น ความใส่ใจเรียนรู้ในผลิตภัณฑ์ต่างๆ เพื่อบริการ และแก้ปัญหาให้ลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพจนเกิดความประทับใจ ตลอดจนมีใจเข้มแข็งต่อสู้กับใจภายในตนเองที่อาจเกิดความท้อ...น้อยเนื้อต่ำใจ รวมถึงขาดแรงจูงใจ

ถ้าย้อนเวลาไปได้ สมเจตน์วันนี้อยากบอกอะไรกับสมเจตน์ในช่วงวัย 30-40 ปี

“สุดยอดเลยนะแก ที่ผ่านมา...นั่นมันความท้าทาย (โคตร) ใหญ่มาก”

จงมั่นใจตนเองในเส้นทางที่ก้าวเดิน ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จไม่ได้อยู่ที่นั่น ถ้าเราวางตัว...วางใจไม่ถูก

Special Thank: ภาพสวยจากเพจวิชาใจ